

ADA

Polisiye
Gerilim

"Jónasson bana göre mutlaka
okunacak yazarlardan... Muhtelem
günümüzün en iyi İskandinav yazarı."

Lee Child

RAGNAR JÓNASSON

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTABI

Karanlık

ADA

Orijinal adı: Drungi

© 2016, Ragnar Jónasson

Yazan: Ragnar Jónasson

İngilizce çeviri: © Victoria Cribb, 2019

İngilizceden çeviren: Güneş Becerik Demirel

Yayına hazırlayan: Hülya Balcı

Türkçe yayın hakları: © 2025 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Bu kitabın yayın hakları Copenhagen Literary Agency ApS ve Kalem Ajans aracılığıyla alınmıştır.

1. baskı / Mart 2025 / ISBN 978-625-5941-30-5

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Cüneyt Çomoğlu

Sayfa uygulama: Taylan Polat

Baskı: Ayhan Matbaa Basım San. Tic. Ltd. Şti.

Mahmutbey Mah. 2622 Sok. No: 6/41

Bağcılar - İSTANBUL

Tel. (212) 445 32 38 / Faks (212) 445 05 63

Sertifika no: 44870

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Ada

Ragnar Jónasson

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Çeviren: Güneş Becerik Demirel

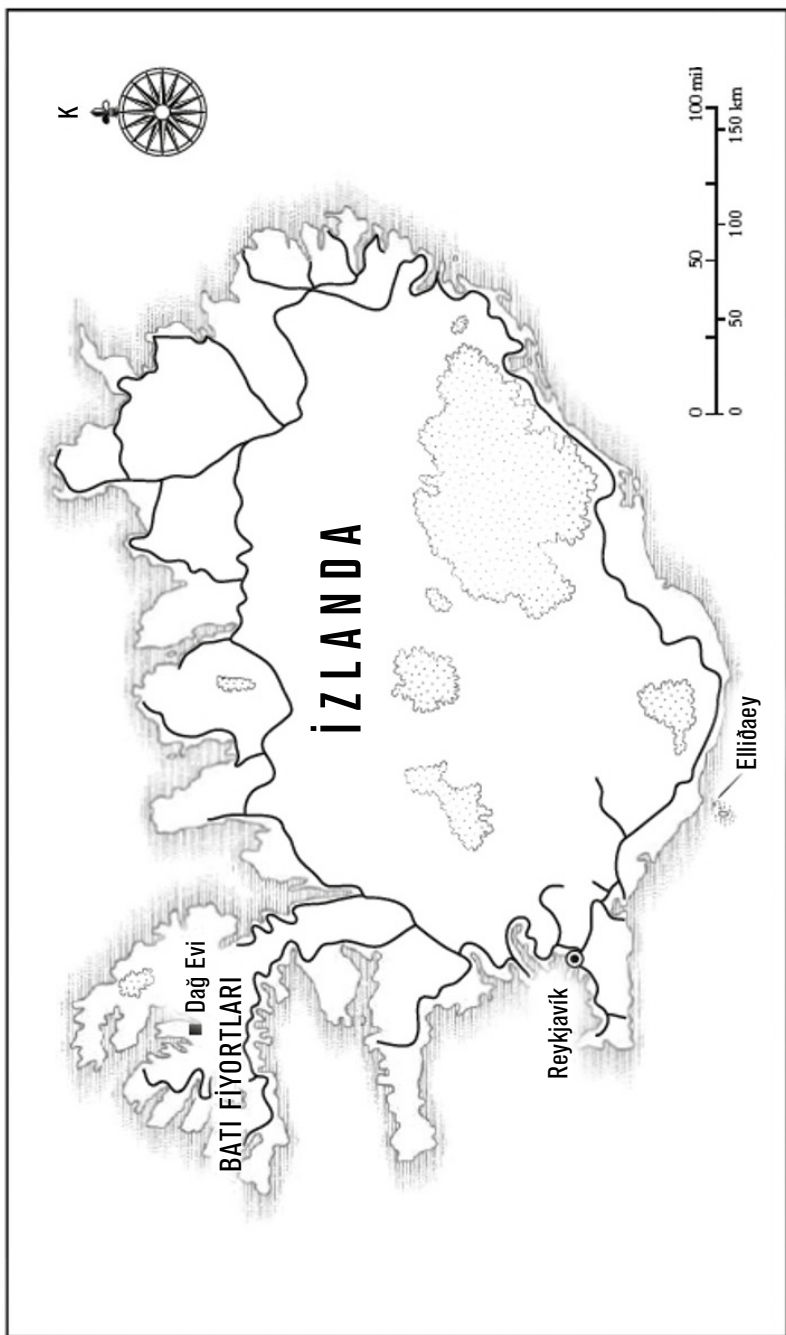
 Doğan
Kitap

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

María için

“Bir zihin tek bir zalim sözle dönüştürülebilir.
Bir ruhun varlığında dikkatli olunmalıdır.”

- Einar Benediktsson
Starkaður's Monologları adlı eserden.

Giriş

Kópavogur, 1988

Çocuk bakıcısı geç kalmıştı.

Çift akşamları nadiren dışarı çıktığından, bakıcının müsait olup olmadığını epey önceden sormuşlardı. Kız daha önce birkaç kez onlar için bakıcılık yapmıştı ve yandaki sokakta oturuyordu ama bunun dışında onu ya da ailesini pek tanımıyorlardı; gerçi mahallede annesiyle karşılaştıklarında onunla konuşuyorlardı. Ama yedi yaşındaki kızları, yirmi bir yaşında olan ve ona göz alıcı bir yetişkin gibi görünen bu kıza hayrandı. Sürekli birlikte ne kadar eğlendiklerinden, kızın ne kadar güzel giyindiğinden ve ne kadar heyecanlı uyku öncesi hikâyeleri anlattığından söz ediyordu. Kızlarının bakıcının kendisiyle ilgilenmesi konusunda hevesli olması, çiftin daveti kabul ederken kendilerini daha az suçlu hissetmelerini sağladı; küçük kızları sadece emin ellerde olmakla kalmayıp aynı zamanda eğlenecekti.

Kızla akşam altıdan gece yarısına kadar kalması için anlaşmışlardı ama saat çoktan altıyı geçmişti, hatta altı buçuk olmak üzereydi; akşam yemeği yedide başlayacaktı. Adam arayıp kıza ne olduğunu sormak istediye de karısı konuyu büyütme istemedi: Kız er ya da geç gelecekti.

Mart ayında bir cumartesi akşamıydı ve çocuk bakıcısı gecikene kadar mutlu bir bekleyiş vardı. Çift, kadının bakanlıktaki iş arkadaşlarıyla eğlenceli bir akşam geçireceği için heyecanlıydı. Evlerinde bir video oynatıcı yoktu ama özel bir gün olduğu için baba-kız yerel bir video dükkânına gidip bir makine ve üç kaset

kiralamışlardı ve küçük kızın yorgunluktan sızıp kalana kadar ayakta kalma izni vardı.

Nihayet zil çaldığında, saat altı buçuğu biraz geçiyordu. Aile, Reykjavík'in hemen güneyindeki Kópavogur kasabasında, küçük bir apartmanın ikinci katında yaşıyordu. Burası, Reykjavík ile metropol bölgesindeki diğer kasabalar arasında sıkışıp kalmış, sakinlerinin çoğunun başkentteki işlerine gidip geldiği, huzurlu bir yerdi.

Anne diyafonun ahizesini eline aldı. Çocuk bakıcısı sonunda gelmişti. Az sonra kız sırsıklam kapıda belirdi ve yürüyerek geldiğini söyledi. Yağmur o kadar şiddetliydi ki kızın kafasından aşağı bir kova su boşaltılmış gibi görünüyordu. Utanarak, bu kadar geç kaldığı için özür diledi.

Karı koca kızın özürlerini geçiştirdiler, geldiği için teşekkür ettiler, ona evin başlıca kurallarını hatırlattılar ve bir video oynatıcı kullanmayı bilip bilmediğini sordukları sırada çocuk araya girdi ve yardıma gerek olmadığını söyledi. Belli ki video eğlencesinin başlabilmesi için annesiyle babasını bir an önce sepetlemek istiyordu.

Taksinin dışarıda beklemesine rağmen, anne kızından ayrılamadı. Ara sıra dışarı çıktıkları halde kızını bırakmaya alışkın değildi. "Merak etmeyin" dedi çocuk bakıcısı sonunda. "Ona iyi bakarım." Bunu söylerken insanın içini rahatlatacak kadar güvenilir görünüyordu ve geçmişte kızlarına bakma konusunda iyi bir iş çıkarmıştı. Böylece sağanak yağmura adım atarak taksiye doğru ilerlediler.

Akşamın ilerleyen saatlerinde, anne kızını giderek daha çok merak etmeye başladı.

"Saçmalama" dedi kocası. "Bahse girerim çok iyi vakit geçiriyordur." Kol saatine bakarak ekledi: "Şimdiye kadar ikinci veya üçüncü filmine geçmiştir ve dondurmanın tamamını mideye indirmişlerdir."

Karısı, "Sence danışmadaki telefonu kullanmama izin verirler mi?" diye sordu.

"Telefon etmek için geç bir saat değil mi? Herhalde çoktan televizyonun karşısında uyumuşlardır."

Sonunda, planladıklarından biraz daha erken, saat on biri biraz geçe eve doğru yola koyuldular. O sırada üç çeşit yemek bitmişti ve dürüst olmak gerekirse, gece biraz sönük geçmişti. Ana yemek, kuzu eti, yavandı ve yemekten sonra insanlar kalabalık dans pistine yığılmıştı. DJ başlangıçta eski popüler parçaları çalmıştı ancak sonradan daha yeni, liste başı şarkılara geçmişti. Bunlar da kendilerini hâlâ genç olarak görmelerine rağmen –ne de olsa henüz orta yaşlı değillerdi– pek onların tarzına uymuyordu.

Yağmur damlaları taksinin camlarından aşağıya süzülürken, konuşmadan eve döndüler. Açıkçası pek parti insanı sayılmazlardı; evdeki rahatlarına çok düşkünlerdi ve akşam onları yormuştu. Gerçi fazla da içmemişlerdi, sadece yemekte bir kadeh kırmızı şarap.

Taksiden indiklerinde kadın, kızlarının uyuduğunu umduğunu, böylece ikisinin de doğruca yatağa girebileceklerini söyledi.

Acele etmeden merdiveni çıktılar ve çocuğu rahatsız etmemek için zili çalmak yerine, kapıyı anahtarla açtılar.

Ama anlaşılan, kızları uyumamıştı. Koşarak yanlarına geldi, kollarını annesiyle babasına doladı ve onlara alışılmadık bir şekilde sıkıca sarıldı. Kızlarının uyanık olduğunu görünce şaşırdılar.

“Ne kadar enerjiksın” dedi babası ona gülümseyerek.

“Eve dönmenize çok sevindim” dedi küçük kız. Bakışları tuhaftı: Bir terslik vardı.

Çocuk bakıcısı oturma odasından çıktı ve onlara tatlı tatlı gülmüseddi.

Anne, “Nasıl geçti?” diye sordu.

Çocuk bakıcısı, “Çok iyi” diye cevap verdi. “Kızınız çok iyi bir çocuk. İki video izledik; birkaç komedi. Gerçekten çok keyif aldı. Ve hazırladığınız köftelerin çoğunu bitirdi, biraz da patlamış mısır yedi.”

“Geldiğin için çok teşekkürler; sen olmasaydın ne yapardık bilmiyorum.”

Baba ceketinden cüzdanını aldı, birkaç banknot sayıp kıza uzattı. “Tamam mı?”

Kız parayı saydı, sonra başıyla onayladı. “Evet, mükemmel.”

Çocuk bakıcısı gittikten sonra, baba kızlarına döndü.

“Yorulmadın mı tatlım?”

“Evet, azıcık yoruludum. Ama biraz daha izleyebilir miyiz?”

Babası başını iki yana salladı ve nazikçe, “Üzgünüm, çok geç oldu” dedi.

“Ah, lütfen. Henüz yatmak istemiyorum” dedi küçük kız, ağlamaklı bir ses tonuyla.

“Tamam, tamam.” Baba onu oturma odasına soktu. Televizyondaki akşam programı bitmişti ama video oynatıcıyı açtı ve yeni bir kaset koydu.

Sonra divanda kızına sokuldu ve filmin başlamasını beklediler.

“Güzel bir akşamdı, değil mi?”

“Evet... evet, iyiydi” dedi küçük kız. Pek inandırıcı değildi.

“Bakıcı sana... nazik davrandı, değil mi?”

“Evet” dedi çocuk. “İkisi de nazikti.”

Babası şaşırıldı. “İkisi de mi?” diye sordu.

“Onlar, iki ayrı kişiydi.”

Babası dönüp ona baktı ve sakince tekrar sordu: “Onlar mı? Ne demek istiyorsun?”

“Onlar, iki ayrı kişiydi.”

Kız cevap vermeden önce bir süreliğine duraksadı. Gözlerindeki korkuyu gören babası, ister istemez ürperdi.

“Bakıcının arkadaşlarından biri mi geldi bize?”

“Hayır. Ama biraz tuhaftı babacığım...”

1987'nin sonbaharında genç bir çift, İzlanda'nın Batı Fiyortları'nda romantik bir tatile gider. Ancak tatil beklenmedik bir felaketle son bulur.

Bundan on yıl sonra bir grup arkadaş Elliðaey Adası'nda av evinde bir hafta sonu tatili ayarlar. Dış dünyadan tamamen kopuk bu ıssız adada gruptan biri ölür.

Gizli İzlanda serisinin ilk kitabı *Karanlık*'ta tanıştığımız Müfettiş Hulda Hermannsdóttir'in hikâyesinde geriye gidiyoruz. Hulda hem kariyerindeki engellerle hem de geçmişinin ağır yüküyle baş etmeye çalışırken on yıl arayla işlenen iki cinayet arasında bağı araştırıyor.

Ragnar Jónasson, okuru İzlanda'nın nefes kesen gri coğrafyasında dolaştırıp gerilimli bir maceraya ortak ediyor.

"Yazarın o bayıldığımız kasvetli İskandinav atmosferini taşıyan en iyi maceralarından biri."

New York Times Book Review

© Baldur Krişjánsson 2021

Ragnar Jónasson, çoksatın "*Karanlık İzlanda*" ile Hulda serisi olarak da bilinen "*Gizli İzlanda*" serilerinin yazarıdır. Yazar 17 yaşından itibaren on dört Agatha Christie romanını İzlandacaya çevirmiştir. Reykjavík'te yaşayan Jónasson, yazarlığın yanında şirket avukatlığı yapıyor ve Reykjavík Üniversitesi'nde telif hakları hukuku dersi veriyor. *Ada*, 2024 yılında basılan *Karanlık*'tan sonra, Hulda serisinin ikinci kitabıdır.

Çeviren: Güneş Becerik Demirel

QR kodu okutunuz		Dijital fiyat etiketi	tavsiye edilen KDV'siz satış fiyatı
		₺ 320	

Sertifika no: 44919	ISBN 978-625-5941-30-5	
		Doğan Kitap
	9 786255 941305	